

Протокол

№

гр. София, 03.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9305** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:33 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: М. Н. В. - редовно уведомена не се явява лично, представлява се от адв. К., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ: ОПРАВОМОЩЕН СЪС ЗАПОВЕД №КПК-РД-06-14/12.10.2023г. ПО ЗДОИ ЧЛЕН НА КПК - редовно уведомен, се представлява от юрк. Р., с пълномощно по делото.

Софийска градска прокуратура: редовно уведомена, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

Процесуалните представители на страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. К.: Няма да соча доказателства.

ЮРК. Р.: Представям и моля да приемете писмо от 19.08.2024г., с което установяваме, че КПК е изпълнила задълженията си по чл.32 от ЗДОИ. Освен това сме казали, в това решение, което сме издали, че заплатите не се дублират. Няма да соча доказателства.

АДВ. К.: Има ли практически разлика в членовете на КПК и Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество?

ЮРК. Р.: Съгласно § 6 от Закона за противодействие на корупцията с влизане в сила на Закон за противодействие на корупцията от 06.10.2023 г. функциите на бившата

КПКОНПИ са разделени на две комисии. Както служителите, така и общата администрация е разделена съгласно § 6. Това, че съгласно § 6 функциите на членове продължават да се изпълняват от двете комисии не означава, че това са два еднакви правни субекта.

АДВ. К.: Не възразявам да се приеме представеното писмо.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представеното в днешното съдебно заседание писмо с рег. №КПК-ДОИ-5-6/19.08.2024г.

Съдът, като съобрази обстоятелството, че страните не сочат и не представят други доказателства за изясняване на спора от фактическа страна, както и че не се налага служебното събиране на такива,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателства.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. К.: Моля да отмените обжалваното решение в частта, в която се отказва достъп до информация. Това са първите 4 точки. По отношение на т.3 и т.4 по делото е безспорно, че те се внасят в КПК и в този смисъл информацията се съхранява в нея. Тя не е предоставена, защото тя е за размера на възнаграждението на председателя и на членовете. Тя не само че не е предоставена, но не е и коментирано защо не е предоставена, което прави отказа в тази му част немотивиран и действително изразява едно упорство за неизпълнение на съдебно решение. По отношение на т.1 и т.2 сме в една нетрадиционна хипотеза. Разбира се за уведомленията по чл.32 от ЗДОИ е налице твърда практика, че не подлежат на обжалване, а и ние го получаваме едва сега. В действителност отказът за предоставяне на информация по т.1 и т.2 считам за незаконосъобразен поради това, че хипотезата за приложимост на чл.32 от ЗДОИ от фактическа страна предполага, че органът не притежава исканата информация, а това в случая не е така. Налице е съвместяване на длъжност от членове на двете комисии, което води до категоричен извод, предвид факта, че не се представят доказателства за някакво друго различие освен написаното в закона, което преди да бъде изпълнено е теоретично, а законодателят в ЗДОИ изхожда от фактическото положение на нещата, тъй като се касае за основно защитено от Конституцията право на гражданите и всяко отклонение от едно обективно възможно за изпълнение задължение чрез предоставяне на достъп до информация е просто едно увъртане и изопачаване на правната норма. Считам, че и по отношение на т.1 и т.2 е било възможно за ответника да предостави исканата информация.

ЮРК. Р.: На първо място считам, че подаденото заявление за достъп до обществена информация е нередовно. Цитирам Ваше определение №27639 от 18.12.2024г. в което сочите, че цитирам: “заявлението по ЗДОИ не е подписано нито лично, нито от електронен подпис“, с оглед на това аз твърдя, че това е причината за мълчаливия отказ. На следващо място КПК не притежава качества на задължен субект по смисъла на чл.32 ЗДОИ, тъй като не е държавният орган, който създава, съхранява и може да предостави търсената информация по въпроси 1 и 2 от заявлението. Информацията, която е поискана с тази част от заявлението касае Комисията за отнемане и придобиване на незаконно имущество. Това е изрично посочено в решенето по ЗДОИ,

като КПК е изпълнила задължението си по чл.32 от ЗДОИ да препрати заявлението към органа, който разполага с търсената информация. Също така с решението е уведомен заявителя за това, че заявлението му е препратено за произнасяне по компетентност на друг административен орган. Сезираният със заявлението орган КПК не е нормативно задължен да предостави исканата информация. В този смисъл не е налице мълчалив отказ, както твърди жалбоподателят. Както към настоящия момент, така и към момента на подаване на жалбата, същата е недопустима в частта по въпрос 1 и 2, тъй като не се касае за мълчалив отказ. Самото препращане на заявление по чл.32 не подлежи съдебен контрол. В случай с препращането на заявлението до компетентен орган – правният интерес на заявителя е удовлетворен. В случай, че сметете, че жалбата е допустима, моля да приемете същата за неоснователна. Тук не става въпрос за един и същ административен орган. Считаю, че заявителят има правната възможност и по никакъв начин не се препречва неговия път да стигне до търсената от него обществена информация, като насочи искането си към надлежния административен орган. Не е обосновано твърдението му, а и недоказано, че двата административни органа все още са едно и също лице, че един административен орган може да предоставя информация при компетентността на друг административен орган, нито това е законосъобразно. Да, влизаме в нестандартна хипотеза, но това не означава, че трябва да прекриваме закона. Считаю, че решението е валидно като издадено от оправомощено лице, при наличието на дължимите материалноправни предпоставки и без да са налице съществени нарушения на процесуалните норми. Ето защо считаю, че жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна и също така да бъдат отхвърлени претенциите за разноси на оспорвания. Претендирам юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, съгласно Наредбата за заплащането на правната помощ.

Реплика адв. К.: Моля съдът да отчете, че чл.25 от ЗДОИ не изисква подпис на заявителя. Има по въпроса и богата съдебна практика, а през 2013 г. се измени и чл.24, където пише изрично, че в електронната кореспонденция, когато е по електронен път не се изисква КЕП. По отношение на твърдението, че органът не е разполагал с исканата информация, моля да отчетете отговора в решението по т.5. Същият съдържа признание, че органът притежава исканата информация, как иначе е могъл да отговори, че не се дублират възнагражденията ако не разполагат с тази информация. Налице е и трайна практика за това, че органът не дължи информация само в рамките на своята компетентност, а всякаква информация, която съхранява, дори тя да е на друг орган и много често се търси такава информация. При всяко положение, моля да не уважавате претенцията за разноси, като считаю че е налице злоупотреба с правото, поради упорството на ответната страна за непредоставяне на достъп до информация и съдебно търсене на защита. В този смисъл е и новото разпореждане на чл.40, ал.1, изр.2 от ЗДОИ.

Дуплика юрк. Р.: Във връзка с отбелязаното, че КПК е посочила в т.5 от решението, че не е налице дублиране- да, може да говорим, че не е налице дублиране, защото дублиране щеше да е първо налично, ако се изплащаше и от нашата комисия. Тъй като в КПК не се изплаща такава, ние сме казали, че няма дублиране.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:53 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: